

med Bestemmelserne om Nævnet og tillige henser til hele den Stilling, som Tyendet nu indtager i Samfundet: dets meget udprægede Evne til selv at skaffe sig sin Ret, skønner jeg ikke rettere, end at vi har naaet en ret vidtrækkende Reform paa dette Omraade, og glæder mig ved, at vi alle sammen har bidraget dertil. Jeg vil fremdeles henstille til det høje Ting at forkaste § 13, fordi jeg tror, at de Bestemmelser, Paragraffen rummer, kun vil bidrage til at vække overflødig Splid og Strid.

Johan Knudsen: Jeg har ikke meget at føje til de Bemærkninger, jeg fremsatte i Gaar. Saa vidt jeg kender Landstingets Stemning, er der en ikke helt ringe Mulighed for, at Lovforslaget kan gennemføres i alt væsentligt i den Skikkelse, det faar her i Tinget. Dette vilde jeg meget ønske; thi af de Grunde, jeg tidligere har anført, vil jeg anse det for særdeles uheldigt, om man opgav al Tyendelovgivning, og det foreliggende Lovforslag, forandret som det antagelig bliver særlig med Hensyn til Maalbestemmelserne, vil, naar det ophøjes til Lov, efter min Mening gøre Ret og Skel til alle Sider og kunne tilfredsstille baade Husbond og Tyende. At den nu-gældende Tyendelov er forældet, indrømmer jeg selvfølgelig gerne, men naar det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) i Gaar udtalte den Opfattelse, at den gamle Tyendelov ensidig stiller sig paa Husbondens Side, er jeg absolut ikke enig med det ærede Medlem i denne ubeviste Paastand. Den gamle Tyendelov maa nærmest betragtes som en Beskyttelseslov for Tyendet, og den nye vil blive det i endnu højere Grad. Derfor har jeg aldrig kunnet forstaa, at visse Tyendekorporationer ønsker den gamle Tyendelov ophævet uden at ville erstatte den med nogen ny. Ved Forhandlingerne i Fjor havde jeg det Indtryk, at det ærede Medlem fra Holbæk (Tange), og kun det ærede Medlem fra Holbæk, stillede sig paa disse Tyendekorporationers Standpunkt, og under den meget vidtløftige Udvalgsbehandling har jeg ment, at det alene var det ærede Medlem fra Holbæk og det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), som ikke ønskede nogen Tyendelov. Jeg giver det ærede Medlem fra Holbæk Ret i, at det var ret forbavsende, da vi i Gaar hørte, at baade det ærede Medlem fra Kerteminde og det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) i Virkeligheden helst vilde ophæve al Tyendelovgivning i det mindste for det myndige Tyendes Vedkommende — den Prosit kom noget for sent.

Det gør mig ondt, at den højtærede Minister ikke er enig med mig og det socialdemokratiske Mindretal i vort Ændringsforslag under Nr. 8. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, mente han, at ingen human Husbond vilde nægte en Tjenestepige at forlade sin Plads, naar hun kunde godtgøre, at hun skulde giftes. Deri er jeg ikke enig med den højtærede Minister. En Husbond behøver ikke at være inhuman, fordi han ønsker, at en Tjenestepige, selv om hun skal giftes, tjener sin Tid ud; derimod er den Husbond inhuman, som nægter et frugtsommeligt Tyende Tilladelse til i saa Fald at forlade sin Plads før Tjenestetidens Udløb. Ligeledes gør det mig ondt, at den højtærede Minister ikke kunde følge Mindretallet under Nr. 2 i den foreslaede Affattelse af § 14. Dette er for mig et meget væsentligt Punkt, og jeg haaber ikke, at vi trækker dette Ændringsforslag tilbage, og at vi vil være ude af Stand til at sætte denne særdeles vigtige Ændring igennem.

Overfor Venstres ærede Ordfører (N. C. Jensen) maa jeg vedblivende hævde, at jeg finder det naturligt, at der gøres Forskel paa de Krav, som stilles til Tyendeværrelser i gamle og i nye Bygninger, og at det i nye Bygninger vil være rimeligt at indføre et Mindstemaal for Kamrenes Størrelse. Saa vidt jeg forstod de ærede Ordførere fra radikal og socialdemokratisk Side, kunde de Herrer tænke sig at ville stemme for mit Ændringsforslag, som dog byder noget og ikke noget uvæsentligt i Retning af, hvad de Herrer ønsker. Jeg tror ogsaa, at de Herrer vil gøre klogt i at stemme for mit Ændringsforslag, thi mere end dette bydr, vil de sikkert ikke kunne opnaa. Skulde mit Ændringsforslag blive forkastet, vil jeg stemme for Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 15, idet jeg foretrækker, at de § 13 udgaar, fremfor at Lovparagrafens efter min Mening dels overflødige, dels urimelige Detailbestemmelser opretholdes.

Mads Larsen: Jeg skal begynde ved at sige til den sidste ærede Taler (Johan Knudsen), at det er en Misforstaaelse, som raaer for det ærede Medlems Vedkommende kan undskyldes ved, at han muligvis ikke er deltaget i Udvalgets første Møde — dem tør jeg dog ikke udtale mig —, naar både han og det ærede Medlem fra Holbæk (Tange) paastaar, at de ikke før lige mod Støtningen af Udvalgets Arbejde har erfaret at det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) og det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) var Tilhængere den Opfattelse, at en Lovgivning paa dette Om-